

бличава и не наказва, тѣ на кривѣ ижтѣ вървятъ“. Не мислете, че е нѣщо приятно, че можешъ да направишъ бѣлѣжка на единъ човѣкъ. Изобличишъ единъ човѣкъ, спечелвашъ ли нещо? Нищо! Ти като се върнешъ дома си, ще имашъ тревога съ себе си, нищо повече! Нѣкой казва да изобличавамъ. Да изобличавамъ кого и да е, азъ всекога считамъ това, че е всё едно да правишъ операция, и като се върнешъ, всё ще има сиракъ и дълго време трѣбва да миешъ рѣцѣтъ си, за да се отмиришатъ.

И за въ бъдаще, като влѣзете въ школата погрѣшките си нѣма да виждате. Въ горните класове абсолютно се забранява да мислишъ за погрѣшките на хората! Хората за тебе не съществуватъ и мюгрешките не съществуватъ. Ти ще работишъ върху себе си. Та, разправя единъ индуски учитель: Отива при него единъ ученикъ, и учительтъ му доказва три метода. Трим души се подвизавали въ гората. Учителтъ му казалъ: Ще идешъ, и ще ударишъ на тримата по една плесница. Ученикътъ като ударилъ на първия една плесница, онзи му ударилъ двѣ плесници. Отива при втория: ударва и нему една плесница, той си подигналъ ржката, но пакъ я спусналъ, не го ударилъ. А като ударилъ плесница на третия, той даже не обхрналъ никакво внимание, продѣл-